

Kjære Kramer

Ja først brude jeg begynde med tusende ind-
skyldninger, - men jeg tænkte du skare en
streg over mine synder - jeg er endnu spavert
ser du og saa har her stadig været gjesner. - saa
jeg har sinnet her ikke frait "saa mit" mig
saa meget som til at "ente over alt, her og
har at takke dig for - dine gaver til
jo ud over mig og mine som fra en venter
melig kelse - trods tørke -

Ja tusend tak da kjære Kramer for de
Som minder os hver morgen om det er det
alt det andet - og tak ogsaa for din elsk-
værdige indbydelse! - men mobiliteten blir
jo stor staks man faar lidt familie - det
er mange vanskeligheder med alle de sager, naar
man skal flytte sig lidt - det fik vi føle, vi
videt vordy da vi frødt saa at ville tage os en
fjeldtur og til lytta ved Botnavatnet - lille
gutter "anbragte" jeg i rygsækken og det gik

P. S.

Engel beder mig spørge hvor
meget du har haft i udleg paa
hendes solostas. Paa vilde hun gjerne
bede Eden om øge os en liden tøj hat til
Lillequtter!

Vi maa tage dig med os og se nedmere
paa Løstomten - det lader vi gjerne
at fra ont paa de steder vi saa paa
men lændt bli du neppe fornødt med
men derom - naar vi træffes.

P. S.

jo nogenlunde trods bredning og brændskik,
men han kom snart og sov, da vi
kun frem; - værre var det med de lidt
større, - Petra maatte vi selv igjennem paa
en gaard i undervejs, - og saa traf vi min mor
og mine brødre, som kom at besøke os,
og som de blev med os op til byen, og saa
fik vi jo hjælp til de andre bøger og sager.

Saa vi talte om fildtuen, men jo fortalte os
at Hørbøl og frie og røster samt andet
nede har haft en rigtig storartet fildtue, som
gjorde rigtig godt for min nervøsitet, - vi saa
ud en route paa en skarp og spinnende vildt, fild-
det - demene klarte det utrolig godt, Hjördis
sællere sig selv i en bratt styrtning, men heldigvis uden
større mæle - men værre var det for Per, som
havde tænkt for at gaa - og blev dertil i knæled.

- Men det var en hertil og igjennem
Björndalen til Fjældalen og Fjælvatnet - (det var
resten demene havde seet) og saa op paa Brændsiden
med udryk over fjordfjorden og saa ned en bratt styrt-
ning til Isvandsbotnen, - en viden af sine egne

med lidt grønt lyst og her - der lød vi og 20
 os næsten en hel dag meget rejsfigur, ~~kolle~~
 kuff og sov - bad i vand o. s. v. - og
 rekonstruerede os, medens de andre hvilede.
 Tilbage drar vi i anden vei - der vi var, ad-
 vandede i drømmene. - Jeg savnet, som de andre
 var aldeles ubijudte med veien, og vi gik bare
 efter kartet og det gik udmærket, - vi slap at
 gøre et eneste tilføjeskridt eller nogen omvei.
 trods stejne stier, lunke bræer og styrtende
 blatte hanner. Nu her på ved siden af,
 spanske felter og grønne frøet fildt felter, - og vi
 maatte snart afsted igen - på en ny tur.
 Men nu kommer jeg til at glæde mig eller din frøe
 igen: - Engen giver mig ikke fred, - kun vil
 ha et par stover af samme sort, som de din
 frøe havde, - høve bræer - (de kastede vistnok Nr. 72)
 Engen bræer nr. 42. eller kanskje lidt stov
 nu. - Jeg vedlægger Nr. 50 om du vil være
 saa venlig at gøre os denne tjeneste at lade
 Engen make til din frøe stover. Med mange hilsener
 fra alle her Eders Engel og N. S. Astrup.